

Vinnaren mottok prisen i det rette element, på heimstaden til Johannes Kleppvik. Staden bugnar av kystkultur.

Vivian Steinsland ho takka alle som har løfta ho fram. Ho takka alle som hadde nominert ho og til dei som har trua på ho.

Rørt prismottakar:

- Kleppvik er framleis mitt store førebilete

Her fekk Vivian Steinsland veta at ho vann prisen. Ho var tydeleg rørt. ALLE FOTO: HENRIETTE GOLLEN VALEN

Vivian Steinsland avslutta takketalen med å synge songen til Johannes Kleppvik: Mitt Heimstadlan. Ho og dottera Anabelle Steinsland [10 år] framførte songen med ekte hjartevarme.

Vivian Steinsland er årets vinner av Johannes Kleppvik sin minnepris.

– Vivian Steinsland fekk beskjed om at ho var nominert til minneprisen, vart ho veldig glad. Det gjekk likevel ikkje heilt opp for henne at ho var årets prismottakar for ho stod på scenen, og vart omfavna av Marlen Kleppvik, dotter til Johannes.

– Det gjekk verkeleg opp for meg då eg fekk ein klem frå Marlen. Det er ikkje meg det handlar om, det er arva. Eg har respekt for arven dei har fått etter far sin.

– Songane hans er så mykje meir enn musikk. Det er kystkulturarv, fortel ein rort Steinsland.

Johannes Kleppvik sin minnepris har sidan 2002 blitt delt ut til enkelt-personar som bidrar til å fremje kystkulturen i Hordaland. Det meiner juryen at årets vinner gjer i aller høgste grad.

Skapar engasjement med heile seg
Steinsland brukar fritida si på å vidareføra arven etter Kleppvik med song, musikk og dialektar me finn i Sund kommune. Ho er ei eldsjel som fremjører kystkulturan regionalt og lokalt.

– Ho starta barnekoret Kystkulturtoret. Namnet på koret visar eit bevisst val om å halda kystkulturen levande og inspirerande for dei som veks til. Ho evnar å gje borna innsikt og interesse for å læra meir om vår felles kulturarv, fortel Laila Klemetsaune, leiar for kultur i Sund kommune.

Vivian Steinsland takka alle som har løfta ho fram. Ho retta ein stor takk til alle som hadde nominert ho og til dei som har trua på ho.

Prismottakaren er i følge juryen ei som med heile seg skapar engasjement.

– Fokus på kystkultur og bruken av viseskatene til Johannes gjør ho til ein verdig prisvinnar som fortener all heder og ære.

Steinsland komponerer eigne songar og opptrer med musikken sin. Ho har framført songane til Kleppvik i 23 år.

– Eg tor å kle meg opp og eg tor å

“

Songane hans er så mykje meir enn musikk.
Det er kystkulturarv.

Vivian Steinsland

formidla. Eg vågar å gjøre det. Det er nok mange som er flinkare enn meg, men eg gjør det likevel.

Formidlingsevina har ho etter farmora og far. Han var spelemann og spelte til dans frå han var 16. Han lærte Vivian å ta del i song og musikk og lærte ho alle moglege instrument. Frå ho var 12 år vart ho spurt om å framføra songane til Johannes, då vart vegen lagt vidare.

– Ei ære å få prisen

Kleppevik har betydd mykje for Steinsland. Han var helten hennar når ho var liten.

– Han løfta meg opp og såg meg. Johannes Kleppvik var og er mitt forebilete.

– Kva betyr det for deg å motta prisen?

– Det er ei æra å få han, ei stadfesting på at det eg gjør har ein verdi for fleire. Da har eg inspirasjon til å forsette.

– Kvifor er identitet viktig for deg?

– Det er viktig å helda på dialektar, det er greit å vera stril. Det er viktig at ungane lære at det er greit å snakka sán som mamma og pappa.

Steinsland vil gjøre ungane bevisstse på kven me er og kvifor vi er som vi er, i «Sund på sore Sotra». Ho fortel at berre tiår tilbake var det ikkje kult å vera stril, men at det no er det beste!

– Har du ein idé eller ein drøm; våg å gjer det. Når ein blir løfta fram på grunn av eigenskapene sine, då veks ein. Det er viktig at vi gjer det. Vi må heia på kvarandre.

HENRIETTE GOLLEN VALEN